

13 KASIM 1991

Shellabaer, W. G.: *Kremer über den Islam*. In: *Der Orient* (Potsdam) 21.1939. S. 6-12.

- Kremer, Alfred
- Wakidi

SPRENGER, A. Notes on Alfred von Kremer's edition of Wakidi's campaigns [GAL I, 136.] *Journal of the Asiatic Society of Bengal*, 25 (1857), pp. 53-74, 199-220.

16 AGUSTOS 1991

13 KASIM 1991

von Kremer, Alfred: *Skizze der wissenschaftlichen Tätigkeit: Aleppo, Damaskus, Kairo*. In: *Sitzungsberichte d. phil.-hist. Kl. d. Akad. d. Wiss. in Wien* 6.1851. S. 410-413.

13 KASIM 1991

von Kremer, Alfred: *Schreiben aus Kairo vom 25. März 1850*. In: *Sitzungsberichte d. Akad. d. Wiss. in Wien* 6.1851. S. 410-413. (Über seine Studien und Reisen im Orient; Vorstellung seiner Arbeiten etc.)

13 KASIM 1991

von Kremer, Alfred: *Ein Jahr in Beirut*. In: *Das Ausland* 45. 1872. S. 149-152.

13 KASIM 1991

Balić, Smail: *Das 15. Hidschrajahrhundert und Alfred Kremer*. In: *Die Presse*, Wien, vom 10./11. Jan. 1981.

13 KASIM 1991

Müller, David Heinrich: *Freiherr Alfred von Kremer als Denker und Geschichtsforscher*. In: *Neue Freie Presse. Morgenblatt* (Wien) 1889, Januar 14, 25.

13 KASIM 1991

von Kremer, Alfred: *Schreiben an die kaiserliche Akademie aus Kairo vom 21. März 1851*. In: *Sitzungsberichte d. Akad. d. Wiss. in Wien, Phil.-hist. Kl.* 1851,4.

13 KASIM 1991

von Kremer, Alfred: *Schreiben an die kaiserliche Akademie aus Kairo vom 10. Nov. 1850*. In: *Sitzungsberichte d. Akad. d. Wiss. in Wien, Phil.-hist. Kl.* 1850,12.

00132 BATUNSKIJ, M. Alfred von Kremer als einer der Begründer der modernen Islamkunde zum 150. Geburtstag. *Wein. Österreichische Akademie der Wissenschaften*, 1980. (*Anzeiger der Phil.-hist. Klasse der Österreichischen Akademie der Wissenschaften*, 1979, pp. 241-260.)

Alfred von Kremer (1828-1889)

von Kremer, Alfred: *Beiträge zur Kenntnis der Geschichte und Sitten der Araber vor dem Islam*. In: *Sitzungsberichte d. k. Akad. d. Wiss. in Wien* 6.1851. S. 414-449.

von Kremer, Alfred: *Ibn Chaldoun und seine Kulturgeschichte der islamischen Reiche*. Wien: Gerold 1879. 62 S. Aus: *Sitzungsberichte d. k. Akad. d. Wiss. in Wien* 93.1879. S. 581-640.

von Kremer, Alfred: *Kulturgeschichte des Orients unter den Chalifen*. 1.2. Wien: Braumüller 1875-77. XI, 547; 516 S.

Rez. D. Kaufmann in: *Magazin f. die Literatur des Auslandes* (Berlin) 87/88.1875. S. 597-599, 639-641; A. Sp. in: *LZ* 1876. Sp. 1683-85; W. Spitta in: *Deutsche Rundschau* (Berlin) 11.1885. S. 457-469; G. Weil in: *Jenaer Literaturzeitung* 2.1875. S. 368-371 [zu 1], 4.1877. S. 329-332 [zu 2]; anon. in: *Historische Zeitschrift* (München) 36.1876. S. 286-300 [zu 1].

von Kremer, Alfred: *Kulturgeschichtliche Streifzüge auf dem Gebiete des Islams*. Leipzig, Wien: Brockhaus 1873. XIV, 77 S.

Rez. anon. in: *LZ* 1873. Sp. 705-706.

von Kremer, Alfred: *Studien zur vergleichenden Kulturgeschichte, vorzüglich nach arabischen Quellen*. 1. *Brot und Salz*. 2. *Blut und Seele*. 3. *Götter und Geister im arabischen Volksglauben*. 4. *Allerlei Aberglauben*. 1-4. Wien: Tempsky 1889-90. 60, 92 S. (*Sitzungsberichte d. k. Akad. d. Wiss. in Wien* 120,3,8.)

00230 BATUNSKIJ, M. Alfred von Kremer als einer der Begründer der modernen Islamkunde. *Anzeiger. Österr. Akad. Wiss.* 166 (1979) pp. 240-260.

BATUNSKIJ, M. Alfred von Kremer als einer der Begründer der modernen Islamkunde. *Anzeiger, Österr. Akad. Wiss.* 116 (1979) pp. 240-260.

10 9 TEMMUZ 1992

[۲۱۳] KR

معروفیت اودر فلسفه و ریاضی حرف زده است .

Krehl کرل

خاورشناس ناشر مآثر اسلامی و شناسای ابن آثار که کتاب جامع صحیح بخاری را از ۱۸۶۲ تا ۱۹۰۸ در لیدن بطبع رسانیده. این کتاب بنام مجموعه اخبار و صحاح محمدی بساری هم خوانده شده .

Kremer و Alfred Baron von کریمر ، آلفرد بارون فون

۱۷۸۹ - ۱۸۲۸

فون کریمر خاورشناس اطریشی معروف و دانا بمعارف شرقی که تاریخ معارف شرق را بتوان :

Culturgesch. Des Orient

نگاشته و بسیاری از بزرگان را نام برده و این کتاب در بین از ۱۸۷۵ تا ۱۸۷۷ در دو جلد بطبع رسیده و فات اودر ۱۸۸۹ بوده .

کریمر صاحب کتاب جستجو و کاوش در تاریخ تمدن اسلام است که تحت این عنوان بطبع رسیده :

Kultures Chichliche Storeifzuge aus dem Gobiet des Islam, Leipzig, 1868

دیوان ابی نواس را هم ترجمه و در تحت عنوان زیر به چاپ رسانده :

Divan Abou Nouas des Grossten Lyrichen
Dichters der Arabe

(وین سال ۱۸۸۵) و کتاب الاستبصار فی عجائب الاخبار و مغازی و اقدی و احکام السلطانیة ماوردی و قصیده حمیریه را هم چاپ کرده (المقتطف ۱۹۲۷۶)
کریمر قسمتی از رساله الفخران ابی العلاء معری را ترجمه نموده و در مجله الجمعية الملكية اسبوی سال ۱۹۰۰ تا ۱۹۰۲ در چند شماره ترجمه و طبع کرده. بدجمله لازویات ابی العلی بحثی تفصیلی در :

Sitzungsber d , philhist. , Classe a. Kaiis, Akadd. wissench.

نموده و تصریحات او با ترجمه بعضی از مقطعات در

Zcitschr. a. Deutsh Morgenl Gesellsch.

ج ۲۹ - ۳۱ - ۳۸ بطبع رسیده.

مآخذ : متن میں آگئے ہیں .

(C. BROCKELMANN)

- × فال : رک بہ علم (طلسمات، فال وغیرہ) .
- × فال نامہ : رک بہ علم (طلسمات، فال وغیرہ) .
- فان کریمر : (Alfred Von Kremer)، آسٹریا کا ایک نامور مستشرق (ولادت ۱۸۲۸ء؛ وفات ۱۸۸۹ء) - وہ چھ سات سال تک اسکندریہ میں قنصل کے عہدہ پر مامور رہا اور اس دوران میں اس نے شام کے متعدد شہروں کا سفر کیا اور وہاں بہت سے عربی مخطوطات جمع کیں - بعض نسخے اس نے وی آنا کے شاہی کتاب خانہ کے لیے حاصل کیے اور بعض اپنے لیے خریدے - اس کے اپنے ذاتی نسخے بالآخر موزہ بریطانیہ (برٹش میوزیم) میں پہنچ گئے .
- فان کریمر نے بہت سے متفرق مقالے اور مضمون لکھے، لیکن اس کی شہرت بیشتر دو تین کتابوں پر مبنی ہے، جو جرمن زبان میں ہیں : (۱) *Culturgeschichte des Orients unter den Chalifen* [۲ جلدیں، وی آنا ۱۸۵۵ - ۱۸۷۷ء؛ (۲) *Culturgeschichtliche Streifen zuge auf dem Gebiet des Islams*، لائپزگ ۱۸۷۳ء] - ان کتابوں میں اسلامی تمدن سے بحث کی گئی ہے اور اسلامی دنیا کی تہذیب کے مختلف پہلوؤں، مثلاً نظام حکومت، معاشرت، تجارت اور صنعت و حرفت پر مستقل باب باندھے گئے ہیں اور ان سے سیر حاصل بحث کی ہے - مصنف نے اپنی معلومات کی بنیاد بیشتر اصل عربی مآخذ پر رکھی ہے - دوسری کتاب کو صلاح الدین خدا بخش مرحوم نے انگریزی میں منتقل کر دیا تھا [بعنوان *Contributions to the History of Islamic Civilization*، کلکتہ ۱۹۰۵ء، ۱۹۲۹ء] .
- فان کریمر کی تیسری قابل ذکر تصنیف کا عنوان *Geschichte der Herrschen den Ideen des Islams*، لائپزگ ۱۸۶۸ء ہے، جس میں فاضل مصنف نے اسلامی عقیدہ توحید، عقیدہ نبوت اور اسلامی نظام سیاست سے

فاعل، لیکن صرف اسی وقت جب فعل معروف ہو (مثلاً جملہ جَاءَ زَيْدٌ [= "زید آیا"] میں زید)، بحالیکہ اگر فعل مجہول ہو تو اس کے مسند الیہ کو الْمَفْعُولُ الَّذِي لَمْ يَسْمِ فَاعِلُهُ (= "مفعول جس کا فاعل ذکر نہیں کیا گیا") کہتے ہیں (جیسے ضَرَبَ زَيْدٌ [= "زید کو مارا گیا"] میں زید) (سبویہ : باب ۸ بعد، میں بعض تعبیرات بھی دی گئی ہیں) .

فاعل فقط کلمہ ہو سکتا ہے (المُبرَد : الکامل، ۱ : ۲۸۹، س ۱۴ تا ۱۵، میں اس بات کو سبویہ کی تعلیم بتایا گیا ہے) - فاعل کے لیے ضروری ہے کہ وہ اپنے فعل کے بعد آئے اور فعل اسے رفعی حالت دیتا ہے .

قدیم تر نحوییوں کے ہاں، مثلاً متعدد بار سبویہ میں اور الکامل (۱ : ۶۳۴، س ۷) میں، فاعل سے مراد فعل سے مشق فاعل بھی ہوتا ہے . جسے بعد از آن اسم الفاعل کہنے لگے .

مآخذ : (۱) الرَّسْحَشَرِي : الْمُفْصَل، ص ۱۰ بعد؛

(۲) محمد اعلیٰ تھانوی : کشف اصطلاحات الفنون، بذیل مادہ و طبع اسپرنگر وغیرہ، ۲ : ۱۱۴۸ بعد؛ (۳) *Kleinere Schriften : Fleischer*، ۱ : ۸۰ .

(A. SCHAADÉ)

* الفاکہسی : ۱ - ابو عبد اللہ محمد بن اسحاق بن العباس، ایک عرب مؤرخ، جس نے مکے میں ۵۲۷ھ/۸۸۵ء میں اس شہر کے حالات و واقعات قلم بند کیے؛ ان کے اقتباسات و سٹینفلٹ *Wüstenfeld* نے اپنی تصنیف *Chroniken der Stadt Mekka*، لائپزگ ۱۸۵۹ء، ج ۲، میں دیے ہیں .

۲ - عبد اللہ بن احمد المکی الشافعی النحوی نے، جو ۸۹۹ھ/۱۴۹۲ء میں پیدا اور ۹۷۲ھ/۱۵۶۴ء میں فوت ہوا - اس نے حدود النحو لکھی، جو شائع ہو چکی ہے (Bible. As. : Jos. Baer، فرانکفرٹ ۱۹۰۷ء، ۲ : ۳۰۹۴) .

Als Nöldeke 1856/57 in Wien war, schien ihm Österreich nach dem Tode Hammer-Purgstalls über keinen Orientalisten mehr zu verfügen. In der Tat fand die Orientalistik in Wien in der Hauptsache nur aus Rücksicht auf die Beziehungen zur Hohen Pforte eine auf die Bedürfnisse der Praxis beschränkte Pflege an der Orientalischen Akademie, und weder das *Praktische Handbuch der neuarabischen Sprache* (1861; 2. Aufl. 1886) noch das *Handwörterbuch der neuarabischen und deutschen Sprache* (1874—1877; 3. Aufl. 1898) von Adolf Wahrmund (1827—1913), der seit 1853 an der Hofbibliothek, seit 1871 an der Orientalischen Akademie (seit 1885 als ihr Direktor) tätig war, genügte in wissenschaftlicher Hinsicht berechtigten Ansprüchen. Und doch besaß Österreich bereits 1856 in dem ersten Dolmetsch am k.k. Generalkonsulat in Alexandria einen Mann, dessen spätere Leistungen auf dem Gebiete der Islamkunde auch Nöldeke (WZKM 8, 98) als bahnbrechend anerkannte⁴⁷⁶), Alfred von Kremer (1828—1889). Er war im Frühjahr 1849 mit Unterstützung der (1846 gegründeten) Wiener Akademie der Wissenschaften von Stambul in orientalischer Tracht nach Syrien gereist, hatte drei Monate in Aleppo, dann fast ein Jahr in Damaskus zugebracht und auf Kreuz- und Querfahrten das Land und seine Bewohner gründlich kennengelernt, wovon sein 1853 erschienenes *Mittelsyrien und Damaskus* beredtes Zeugnis ablegt. Nach Wien zurückgekehrt, hatte er Vulgärarabisch am k.k.

Fück, Johann ASE. S. 187-188-189
1955 (CE/P216)

⁴⁷⁵) Siehe G. LEVI DELLA VIDA, RSO V 94.

⁴⁷⁶) Goldziher's Urteil über v. Kremer s. u. S. 226 Anm. 557.

Kreiser, K. - Kremer, A.

Nom. 212 S.; 3. Nor - Z. 192 S. (Kohlhammer Urban-Taschenbücher. 200,1-3.)
I, 6; XI, 4

Quellen zur Landeskunde und Geschichte des Jemen in türkischer Sprache.
In: H. Becker u. H. Kopp [Hrsg.]: Resultate aktueller Jemen-Forschung.
Bamberg 1978. S. 93-122. (Bamberger geographische Schriften. 1.) VII, 365;
VIII, 169; X, 114

Schriftquellen. In: Michael Meinecke: Die Restaurierung der Madrasa des Amirs
Sābiq ad-Dīn Miṭṭāl al-Anūki und die Sanierung des Darb Qirmiz in Kairo. Mainz
1980. S. 145-174. (Deutsches Archäologisches Institut. Abteilung Kairo.
Archäologische Veröffentlichungen. 29.) Erg.

*Weisser Elefant oder Milchkuh? Ein neuer Beitrag über die Türken im
Jemen.* In: Jemen-Report (Kusterdingen) 14.1983. S. 12-14. VII, 365; VIII, 169

Kreisky, Bruno:

*Die "fact-finding mission" der Sozialistischen Internationale im Nahostkon-
flikt.* In: Österreichische Zeitschrift für Außenpolitik (Wien) 18.1978. S. 306-
319. VIII, 752

von Kremer, Alfred [Freiherr]:

A. v. Kremer über das Ägypten der Gegenwart. In: Das Ausland (Stuttgart,
München) 1863. S. 372-375. X, 379

[Übers.] *Abu Nowās, des größten lyrischen Dichters der Araber, Diwan. Zum
ersten Male deutsch bearbeitet.* Wien: Braumüller 1855. 2 Bl., 140 S. IV, 89

*Ägypten. Forschungen über Land und Volk während eines zehnjährigen
Aufenthalts.* 1.2. Leipzig: Brockhaus 1863. 1. *Physische Geographie, Ethno-
graphie, Agrikultur.* XXIV, 266 S., 1 Faltkt. 2. *Staatswesen, Handel, öffent-
liche Arbeiten, Volksbildung.* VI, 336 S.; Ausz. in: Deutsches Museum (Leip-
zig) 13.1863,2. S. 261-267, 305-311, 343-355. VI, 83; VIII, 645; IX, 237; X,
379

Ägypten in Bild und Wort. In: Österreichische Monatsschrift für den Orient
(Wien) 5.1879. S. 74-78; 6.1880. S. 62-63. X, 361

Kremer, A.

Ägyptens Land und Volk. Die Eisenbahnen und der Suezkanal. In: Magazin
für die Literatur des Auslandes (Berlin) 63/64.1863. S. 296-298. VIII, 348; VIII,
541

✓ *Altarabische Gedichte über die Volkssage von Jemen. Als Textbelege zur
Abhandlung "Über die südarabische Sage".* Leipzig: Brockhaus 1867. 27 S.
IV, 34; IV, 218

Die alte Geographie Arabiens. In: Das Ausland (Stuttgart, München) 1875. S.
541-542. IX, 49

Altsemitische Thiernamen. In: Das Ausland (Stuttgart, München) 1880. S.
201-204. III, 15; III, 243; V, 551

*Aus Māwerdis moslemischem Staatsrecht. Über Urbarmachung brachliegen-
der Gründe und mohammedanisches Wasserrecht.* In: Sitzungsberichte der K.
Akademie der Wissenschaften in Wien. Philosophisch-Historische Klasse 4.1850.
S. 267-281. II, 632; II, 652; II, 676; VI, 100

Ausgabe der philosophischen Gedichte des Abul'alā alma'arri. In: WZKM
2.1888. S. 268. IV, 98

[Hrsg.] *Auszüge aus Ibn-osch-Schihne's Geschichte von Haleb [Ibn aš-Šihna
al-Ḥalabī: Ad-Durr al-muntaḥab fi ta'riḥ Ḥalab. Ausz.; deutsch].* In: Sitzungs-
berichte der K. Akademie der Wissenschaften in Wien. Philosophisch-Historische
Klasse 4.1850. S. 215-250. VII, 314; IX, 66

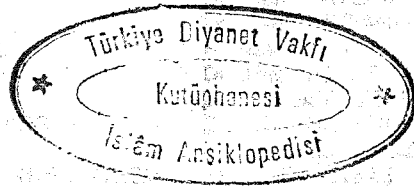
✓ *Beiträge zur arabischen Lexikographie.* 1.2. Wien: Gerold 1883-84. 92; 78 S.
(Sitzungsberichte der K. Akademie der Wissenschaften in Wien. 103.1883,1. S.
181-270; 105.1883,2. S. 429-504.) III, 223

✓ *Beiträge zur Geographie des nördlichen Syriens (nach Ibn Schichne's: Dorr-
el-Montacheb fi Tāriḥ Haleb).* Wien: Gerold's Sohn 1852. 25 S. (Denk-
schriften der K. Akademie der Wissenschaften in Wien. Philosophisch-Histori-
sche Klasse. 3.) IX, 66

*Beiträge zur Kenntnis der Geschichte und Sitten der Araber vor dem Islam.
Bearbeitet nach der Teskiret Ibn Hamdūn. Geschichtliche Überlieferungen
und Charakterzüge.* In: Sitzungsberichte der K. Akademie der Wissenschaften in
Wien. Philosophisch-Historische Klasse 6.1851. S. 414-449. Auch als Separat-
druck erschienen zusammen mit: *Schreiben an die kaiserliche Akademie aus
Kairo vom 25. März 1851 [s.u.].* Wien 1851. 41 S. VI, 15; VII, 107

TÜRK VE DÜNYA ÜNLÜLERİ ANSİKLOPEDİSİ

KİŞİLER • DÖNEMLER • AKIMLAR • YAPITLAR

İstanbul, Yayıncılık

 ANADOLU YAYINCILIK

334
KRE

bir dizi başarılı konserden sonra tıp öğrenimi için Viyana'ya döndü. Daha sonra Paris ve Roma'da sanat eğitimi gördü. Bir süre Avusturya ordusunda subaylık yaptı, 1899'da yeniden konserler vermeye başladı. Kısa zamanda virtüöz olarak büyük bir üne kavuştu. 1910'da Edward Elgar'ın kendisine adadığı *Keman Konçertosu*'nun ilk seslendirilişini yaptı. 1950'ye değin Avrupa ve ABD'de birçok konserler verdi.

Klasik bir repertuarı yeğleyen Kreisler, çağdaş bestecilerin yapıtlarını hemen hemen hiç çalmazdı. Keman için birçok küçük parçayı *Klasik Elyazmaları* adı altında yayımladı. Vivaldi, Couperin, Johann Stamitz, Padre Martini gibi 17. ve 18.yy bestecilerinin yapıtlarından düzenlemeler olarak tanıttığı bu parçalar kısa zamanda konserlerindeki en sevilen yapıtlar durumuna geldi. 1935'te bu bestelerin tümünün kendine ait olduğunu açıklayarak müzik dünyasında büyük bir çalkantıya ve çeşitli tartışmalara yol açtı. İçlerinde "Viyana Kaprisi", "Güzel Rosmarin", "Çin Tamburini", "Aşk Neşesi" gibi çok tanınmış parçaların da bulunduğu keman için bu küçük besteler, bugün de konser programlarında sık sık yer almaktadır. Kreisler New York'ta sahnelenen iki de operet yazmıştır.

• YAPITLAR (başlıca): Operet: *Appleblossom*, 1919, ("Elma Çiçekleri"); *The Marriage Knot*, 1923, ("Evlilik Düğümü"); Oda Müziği: *Yaşlı Sazlar Dörtlüsü*; *Klasik Elyazmaları*, keman ve piyano için.

KREMER, Alfred von
(1828-1889)

Avusturyalı devlet adamı ve tarihçi. İslamiyet ve Doğu kültürüyle ilgili çalışmaların öncülerindendir.

13 Mayıs 1828'de Viyana'da doğdu, 27 Aralık 1889'da aynı kentte öldü. Viyana Üniversitesi'nde hukuk öğrenimini tamamladıktan sonra İslam ülkelerinin dilleri üzerine incelemeler yapmaya başladı. 1849-1850 yıllarında Suriye ve Mısır'a yaptığı yolculuklardan Viyana'ya dönüşünde Politeknik Enstitüsü'nde profesör olarak Arapça dersleri verdi.

1859'da konsolos olarak Kahire'ye, 1870'te de başkonsolos olarak Beyrut'a atandı. 1876'da Viyana Bilimler Akademisi üyesi oldu. 1880-1881 yıllarında ticaret bakanlığı yaptı. Tarihsel çalışmaları ve bakanlık deneyimlerinden yararlanarak yazdığı *Die Nationalitätsidee und der Staat* ("Milliyetçilik Düşüncesi ve Devlet") adlı kitabında, Avusturya iç politikasına egemen olan Slavlaştırma eğilimini ve kilisenin etkisini eleştirerek, karışık milliyetlerden oluşan devletlerde, koruyucu önlem olarak devletin güçlendirilmesi gerektiğini savundu.

İslamiyet üzerine yapılan bilimsel çalışmaların öncülerinden olan Kremer, çok iyi Arapça bilmesi ve birincil kaynakları kullanabilmesiyle, İslam dünyasıyla ilgili doğru bilgilerin yayılmasında etkili oldu. İslam toplumlarının toplumsal yapılarını çözümlemeye ve bu toplumların gelişimlerine neden olan etmenleri açıklamaya çalışan ilk Avrupalı Doğu uzmanı

olan Kremer, İslam dininin, toplumsal, iktisadi, siyasi ve düşünsel etmenlerin bir bileşimi olan İslam kültürünün tarihi ile bağlantılı olarak incelenmesi gerektiğini savundu. Konusunda bir başyapıt olarak değerlendirilen *Culturgeschichte des Orients unter den Chalifen* ("Halifelik Döneminde Doğu'nun Kültür Tarihi") adlı kitabında Araplar'ın âdetlerini, geleneklerini, düşünsel ve maddi alanlardaki başarılarını inceledi. İslam dini ve kültürüyle ilgili çok sayıda kitap yazdı.

• YAPITLAR (başlıca): *Die Nationalitätsidee und der Staat*, 1855, ("Milliyetçilik Düşüncesi ve Devlet"); *Geschichte der herrschenden Ideen des Islams*, 1868, ("İslam Dinine Egemen Olan Düşüncelerin Tarihi"); *Culturgeschichte des Orients unter den Chalifen*, 2 cilt, 1875-1877, ("Halifelik Döneminde Doğu'nun Kültür Tarihi").

KREMER, Gerhard

Bak. MERCATOR, Gerardus

KRETSCHMER, Ernst
(1888-1964)

Alman nörolog ve psikiyatri uzmanı. Bedenin fiziksel yapısı ile zihin ve karakter arasında bağlar kurmuştur.

8 Ekim 1888'de Wüstenrot'ta doğdu, 8 Şubat 1964'te Tübingen'de öldü. Bir papazın oğluydu. Tıp öğrenimini Münih Üniversitesi'nde yaptı. 1914'te manik-depresif hastalığa ilişkin belirtiler konusunda yaptığı çalışmayla doktorasını aldı. I.Dünya Savaşı'nda askere alınan Kretschmer, Bad Mergentheim askeri hastanesinde bir nöroloji bölümü kurmakla görevlendirildi. Savaş boyunca özellikle histeri üzerinde çalıştı. 1918'de Tübingen Üniversitesi'ne girdi. 1921'de *Körperbau und Charakter* ("Beden Yapısı ve Karakter") adlı ünlü yapıtında birbirinden farklı beden tipleriyle akıl hastalıkları arasında bir bağ bulunduğu yolundaki kuramını geliştirdi. 1923'te aynı üniversitede psikiyatri ve nöroloji doçenti oldu. 1926'dan 1946'ya değin Marburg Üniversitesi'nde profesör olarak görev yaptı. 1946'da Tübingen Üniversitesi'ne dönerek 1959'a değin nöroloji kliniğinin yöneticiliğini yaptı. Bu dönemde fizyolojik gelişme ve akıl hastalıkları üzerinde ayrıntılı çalışmalarını sürdüren Kretschmer, çocuklarda ve gelişme çağındaki kilerde rastlanan akıl hastalıkları üzerinde de durdu, yeni hipnoz ve tedavi yöntemleri geliştirmeye çalıştı.

Kretschmer'in tip kuramı biçimbilimsel (morfolojik) niteliktedir, insan bedeninin biçimsel yapısını temel alır. Akıl hastalıkları ile normallik arasındaki ayrımın niceliksel olduğu varsayımından kalkarak üç ana mizaç ve beden tipi belirler. Şizotimik (içe kapanık) mizaç, leptozom-astenik beden tipine denk düşer. Bu tipin özellikleri iyi gelişmemiş kaslar, dar omuzlar, ince kollar, ince bir gövdedir; siklotimik (canlılık ve durgunluk, coşkunluk ve çöküntü arasında gidip gelme, birden değişen ruh halleri) mizaç,

المستشرقون في القرن التاسع عشر

✓ Von Kremer, Alfred

كريمير، ألفريد فون (١٨٢٨-١٨٨٩)

Kremer Alfred

مستشرق نمساوي.

ولد وتعلم في فيينا وتجول في مصر والشام. وعين قنصلا في مصر ثم في بيروت. وله نحو عشرين كتابا باللغة العربية منها :

- "المغازي" للواقدي .
- "الأحكام السلطانية" للماوردي .
- القصيدة الحميدية" لنشوان الحميري .
- "الاستبصار في عجائب الأمصار"، لمؤلف مجهول .
- وله مقالات في شعراء الإسلام من أمثال أبي نواس وأبي العلاء وعبد الغني النابلسي .

MADDE PAFINLAANMERKANTAN
3007

13 HAZ 2007

Dubrovnik, a Mediterranean urban society, 1300-1600 (1997). DrAS, 1974 H, 1978 H, 1982 H; NatFacDr, 1990-1995; ZKO

(111687) Freiherr von **Kremer**, Alfred, born 13 May 1828 at Prenzig (Wien), he studied law and Oriental languages at the Universität Wien. Supported by a travel scholarship from the Orientalische Akademie, Wien, he went in 1849 to Damascus by way of Constantinople to study Arabic and collect Arabic manuscripts. From Constantinople he travelled in native costume to Aleppo, where he remained for three months, before going on to Damascus. Upon his return to Wien in 1851, he became a professor of colloquial Arabic at the Polytechnikum. In the following year, he entered the Austrian consular service, successively being assigned to Cairo (1852-59) and Galatz (Galați), Romania; in 1870 he became consul-general in Beirut. Since 1872, he was posted to the Austrian Foreign Office in a ministerial capacity. He was an Austrian representative on the Egyptian credit commission, 1876-80, and subsequently served for a brief period as Austrian minister of trade and commerce. Considered one of the founders of modern Islamic studies, his writings include *Mittelsyrien und Damaskus* (1853), *Geschichte der herrschenden Ideen des Islams* (1868), its translation, *Politics in Islam* (1920), *Kulturgeschichte des Orients unter den Chalifen* (1875-77), and its translation, *The Orient under the caliphs* (1920). He died in Döbling (Wien) on 27 December 1889. ADIB, vol. 51, pp. 374-376; BiD&SB; CelCen (not sighted); DIBE; Embacher; Füçk, pp. 187-89; Henze; Komrumpf; NDB; ÖBL

Kren, Claudia, born in 1929, she received a Ph.D. in 1966 from the University of Wisconsin at Madison for *The Questiones de spera, of Nicole Oresme*. She became a professor in the Department of History, University of Missouri, Columbia, Mo. Her writings include *Medieval science and technology; a selected, annotated bibliography* (1985), and *Alchemy in Europe; a guide to research* (1990). -NUÇ, 1968-1972

Krenkow, Fritz, born 12 August 1872 at Schönberg, Mecklenburg, he graduated from high school, but the early death of his father prevented him from further formal education. He became a merchant in Lübeck, Bremen, and Berlin. In 1894, he emigrated to Britain, becoming naturalized in 1911. For many years he ran a factory in Beckenham, England. In 1921, he began to pursue an academic interest. Soon after his arrival in England he had started to learn Persian in his spare time. Under the influence of Sir Charles Lyall, he also studied Arabic, at first poetry only, but later including also lexicography and biographical works. In the 1920s, he had become a recognized Arabic scholar, honoured by membership in learned institutions in Hyderabad, Deccan, Erlangen, and Damascus. Upon the recommendation of August Fischer, the Universität Leipzig granted him an honorary doctorate in 1929. In the same year, he was invited to teach Islamic studies at the Muslim University of Aligarh. Allergic to the Indian climate, he returned to Europe in 1930, teaching Arabic and Persian at Bonn until 1935, when he settled with his British wife at Cambridge, where he died on 7 June 1952. He donated his private library to the Seminar für Geschichte und Kultur des Vorderen Orients, Hamburg. His writings include several editions of classical Arabic texts. Füçk, p. 280; Hänsch; *der Islam*, 31 (1953), pp. 228-236; *Wer ist's*, 1912

Krenn, Hilmar, born about 1945, he received a Dr.phil. in 1964 from the Universität Wien for *Die Bedeutung der Wüstungen für das Siedlungs- und Flurbild des nordöstlichen Weinviertels*. He was associated with the Hochschule für Sozial- und Wirtschaftswissenschaften, Linz, Austria. His writings on environmental development include *Regionales Strukturprogramm für den politischen Bezirk Rohrbach, Oberösterreich* (1975). ev

Kreševljaković, Hamdija, born 16 September 1888 to a Muslim merchant family in Sarajevo, he became a teacher at Bosnian primary and secondary schools as well as teachers' colleges from 1925 to 1945. Deprived of a university education, he pursued throughout his life an interest in the economic and social history of Bosnia under Turkish rule, having received the first impetus for the subject in his Imperial Austrian education. (He published a study of Otto H. Blau in German.) His writings also include *Sarajevo u doba okupacije Bosne 1878* (Sarajevo, 1937). He died in Sarajevo on 9 August 1959. *Südost-Forschungen*, 20 (1961), pp. 290-92; Traljić, pp. 83-90; ZKO

Kress, Hans Joachim, born about 1940, he received a Dr.phil. in 1968 from the Universität Marburg for *Die islamische Kulturepoche auf der Iberischen Halbinsel; eine historisch-kulturgeographische Studie*. Schwarz

Freiherr **Kreß von Kressenstein**, Friedrich Siegmund Georg, born 24 April 1870 at Nürnberg, Germany, he graduated from the Bavarian war college. In early 1918, he entered the Turkish army, serving with the eighth Turkish Army. From June 1918 to February 1919, he headed an Imperial German Delegation to the Caucasus; and during the Weimar Republik he served with the ministry of defence. His writings include *Mit den Türken zum Suezkanal* (1938), and its translation, *Türklerle beraber Süveyş Kanallına* (1943). DtBilnd (1); *Wer ist's*, 1922-1935

WOLFGANG BEHN, CONCISE BIOGRAPHICAL COMPANION TO INDEX ISLAMICUS: AN INTERNATIONAL WHO'S WHO IN ISLAMIC STUDIES FROM ITS BEGINNINGS DOWN TO THE TWENTIETH CENTURY : BIO-BIBLIOGRAPHICAL SUPPLEMENT TO INDEX ISLAMICUS, 1665-1980, VOL. II(H-M), LEIDEN 2006.

MADE YAYIMLANDI
SONRA GELEN DOKU

work by Weil himself came out in 1864.) In his introduction to the Koran Weil was the first to divide the Meccan surahs into three groups, a division later adopted also by Nöldeke. After "Mohammed the prophet" Weil also wrote a three-volume "History of the Caliphs" and, as its sequel, the "History of the Abbassid Caliphate in Egypt." For this too he assessed Arabic source material independently.

A further important publication, of a dual nature, should be mentioned in this context: "The Life and Teaching of Mohammed according to sources mostly previously unknown" by ALOYS SPRENGER (1813—93). This appeared in three volumes in Berlin in 1861—65 and a second edition came out in 1869. (The first part of the work had already come out in English in Allahabad, India, in 1851.) The author, a native of the Tyrols, had a very active mind, was widely travelled and endowed with untiring creative powers. He had the good fortune to be able to carry out a programme of work which he had formulated early in life—"to devote himself wholly to Asiatic studies, to visit the Orient, to make a contribution there to the introduction of European culture and also to bring back to Europe a true picture of the Orient and its literature". During a period of almost twelve years in India he worked as a teacher and librarian and used the opportunity to read and study Islamic manuscripts and literature about the history of both Indian and Arabic Islam. He managed to have some of it printed and where possible he preserved a copy for his own personal collection. It was on his initiative that the edition of Ṭūṣī's "Fihrist kutub aš-šī'a" and Suyūṭī's "Itqān" came out in the Bibliotheca Indica series. He also had a hand in the edition of Zamḡhari's "Kaššāf" by W. N. Lees and of Wāqidi's (fragmentary) "Kitāb al-Mağāzī" by A. von Kremer. He acquired a knowledge of early Islamic literature which was unusual for his times. He himself owned manuscripts of the "Sira" by Ibn Hišām with Suhaili's commentary and parts of the Annals of Ṭabari. He discovered the first volume of Ibn Sa'd's Book of the Classes (Kitāb aṭ-Ṭabaqāt) in a private library in Cawnpore and further volumes in Damascus. He at least knew of Mālik's "Muwaṭṭa'", the "Ṣaḥiḥs" of Buḥārī and Muslim as well as the four other canonical Ḥadīṭ collections, Ibn 'Abdalbarr's "Isti'āb", Ibn Ḥağar's "Iṣāba" and the chronicles of Ibn al-Aṭīr. When he finally returned to Europe in 1856 he brought with him a collection of nearly 2,000 volumes, including over 1,100 Arabic manuscripts. Shortly afterwards these were given to the Berlin Library. (After the end of the Second World War they were transferred to the University Library in Tübingen where they are accessible to the public.)

Rudi Paret, The Study of Arabic and Islam at German

Universities, Wiesbaden 1968.

NV 189597

One might presume that Sprenger, with all the sources at his disposal, would have written a water-tight biography of Mohammed. But the work is disappointing in more than one respect and does not stand up to the demands of an academic dissertation. The tendency to see Islam as a creation of the spirit of the time leads him to discount the importance of the Arab prophet and his historical achievement. From the intrinsically correct assumption that all we know about him originated from his venerated, he concludes that "the biographer must take on the hateful role of a devil's advocate and deduce something of the shady side of his character from their praises", and so he took every opportunity to point out Mohammed's human weaknesses. Despite these failings Sprenger's biography remains an important achievement, and this not only because it formed for many decades the conception that educated circles in Germany had of Islam, but also because it was at least a formally successful attempt to compile a perceptive picture directly from the sources in a broadly planned synthesis and bring it to the notice of an extensive public. He was interested in investigating the great influence that the cultural conditions which had emerged from Islam exerted on Europe during the Middle Ages and he wanted to open the eyes of the world around him to this. He was also of the opinion that "too much stress was laid on the knowledge of classical antiquity and too little on the antiquity of the Orient". Also he wanted "to confirm general historical laws using a reasoned philosophy of history and to distinguish the constant factors in history from the variable ones". With these aims he proudly claimed to follow the school of Ibn Ḥaldūn.

Kremer, Alfred von

Alfred von Kremer, Theodor Nöldeke and Julius Wellhausen

If one could say of Sprenger that he observed and assessed Islam from the point of view of its cultural history, then this is doubly true of his Austrian compatriot, Alfred von Kremer (1828—89). The latter travelled widely in the consular service and in preparation for this in Turkey, Syria and Egypt, and thus he was able to form a picture of the Orient at first hand. Presumably it was this direct contact with the Orient which awakened in both Sprenger and Alfred von Kremer the desire to investigate the achievements of medieval Islamic culture, whose effects, though distorted, have left many clear traces today, and to discover the relationships between them and the rest of the Oriental world. Von Kremer said of himself that he had learnt to see that "present-day Islam

MADE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

29 ARA 2010

(كلكتا ١٨٥٥ - ٥٦ ، برلين ١٨٨٨) ، والأحكام السلطانية للماوردي ، والقصيدة الحميرية لشوان بن سعيد الحميري (ليزيج ١٨٦٥) ، ومقالات في شعراء الإسلام مثل : أبي نواس - ثم نشر شعره في الطرد بعنوان (أبو نواس أكبر شعراء العرب) (فيينا ١٨٥٥) ومثل أبي العلاء ثم صنف كتاباً عنه بالألمانية سماه (أشعار أبي العلاء المعري) (فيينا) وترجم فرائد من شعره إلى الألمانية شعراً (الجملة الشرقية الألمانية ١٨٧٧) ، وحول أشعار لبيد (مجلة مجمع فيينا) ، وعن إسماعيل بن يسار ، والجهمي ، والحسن البصري ، وعبد الغني النابلسي . ومن مصنفاته : آثار اليمن (ليزيج ١٨٦٥) ، وتاريخ الفرق في الإسلام (ليزيج ١٨٦٨) ، والملاحم البارزة لتاريخ الثقافة في الإسلام (ليزيج ١٨٧٣) ، وتاريخ الحضارة في المشرق تحت حكم الخلفاء ، في جزأين (فيينا ١٨٧٥ - ٧٧ ، فترجمه خودا بنخش ، حافظاً منه المراجع ، كلكتا ١٩٢٠) ، ونقله إلى العربية الأستاذ مصطفى بدر ١٩٥٧ ، ثم نشر مقدمته بالعربية الدكتور علي الخربوطلي ، القاهرة ١٩٦١) ، وتاريخ العرب وعاداتهم قبل الإسلام ، مستعيناً بالتذكرة الحمدونية (١٨٨٥) ، وكتاب في المراتب المصرية (١٨٨) ، والموظفان المصريان الكبيران في أواخر الأسرة الثالثة (١٨٩٠) .

بلوخ - Bloch

آثاره : نشر كتاب الشرائع لابن ميمون ، بشرح وافية (فيينا ١٨٨٨) .
بلوخ ، خ . : ترجمة جوتهيل ١٨٦٢ - ١٩٣٦ (صحيفة الجمعية الأمريكية الشرقية ١٩٣٦ - ٥٦) ، ونظرية المعرفة والمنطق في العقيدة البوذية (الجملة الآسيوية ١٩٢٦) ، وما وراء الطبيعة في العقلية البدائية (// ١٩٣٢) إلخ .
بلوخ ، ت . : المصنفات العربية في الهند (الجملة الشرقية الألمانية ، ٦٣ ، ١٩٠٩) ، وكتابات علاء الدين حسين شاه (صحيفة الجمعية الأمريكية الشرقية ١٩١٩) .

جوخه ، ر . - Gosche, R.

آثاره : نشر جزءاً من كتاب الأوائيل لأبي هلال العسكري (هالة ١٨٦٤) ، وكتاب الأوائيل للسيوطي (١٨٦٧) ، ثم نشره الدكتور أسعد طلس في العراق .

محمد علا : معجم المصطلحات العلمية لدى المسلمين (البنغال ١٨٥٤) .
ونشر بمجهوده : تاريخ الغزنوية للعتبي ، والرسالة الشمسية لنجم الدين الكشي ، والإتقان في علوم القرآن للسيوطي ، وقسطاس الميزان لشمس الدين السمرقندي ، وترجم إلى الإنجليزية أقساماً من مروج الذهب للمسعودي (١٨٤١ - ٤٦) ، وله سيرة محمد مع ترجمة لبعض آيات من القرآن ، في ثلاثة أجزاء - أعانه فيها نولدكه ، وقد درسا عصبية الخلافة في مقدمة الجزء الثالث (الطبعة الثانية ، برلين ١٨٦١ - ٦٩) ، وجغرافية البلاد العربية (برن ١٨٧٥) .

كرافت ، ألبريخت (١٨٤٧ - ١٨١٦) Krafft, Albrecht

ولد في فيينا ، ودخل مدارس الرهبان البندكتيين وأخذ عنهم اللغات الشرقية ، ثم تخرج من مدرسة اللغات الشرقية ، وكان أبوه حافظاً لرسوم الإمبراطور ، فعينه في القسم الشرقي من مجمع العلوم النسوي ، وساعده في إعداد مجموعة رسوم شرقية ، وقد علق عليها باللغتين العربية والفرنسية (فيينا ١٨٣٦) ، ثم تلها ثلاث طبعات) وتحول إلى درس النقوش والنقود والأيقونات ، وصنف فهرساً لها (فيينا ١٨٤٠) ، وفي السنة التالية عين أمين مكتبة الإمبراطور ، وترجماً للغات الشرقية في المحكمة العليا ، ومصححاً للطبوعات الشرقية في المطبعة الإمبراطورية ، فوضع فهرس المخطوطات العربية والفارسية والتركية في مكتبة الجمعية الشرقية بفيينا في ٢٠٦ صفحات (فيينا ١٨٤٢) ، وكتب مقالات عديدة عن الشرق ، والآداب العربية . وأفضل ما له ترجمة لكتاب روضة النسرين في دولة بني مرين لابن الأحمر (فيينا) .

كريمير ، البارون فون (١٨٢٨ - ١٨٨٩) Kremer Alfred, Von

ولد في فيينا ، وتخرج من جامعها ، فأرسلته دولته قنصلاً لها إلى مصر ، ثم إلى بيروت (١٨٧٠) ، ثم استدعته لوزارة الخارجية وغيرها من الوزارات ، فعرف بجدته السياسية ونشاطه الاستشرافي حتى وفاته . وقد ابتاعت مكتبة المتحف البريطاني مكتبته الشرقية .
آثاره : نشر الاستبصار في عجائب الأمصار (فيينا ١٨٥٢ - ثم نشره الدكتور سعد زغلول بجامعة الإسكندرية) ، والجزء الخاص بجغرافية سوريا الشمالية من الدرر المنتخب في تاريخ مملكة حلب لابن الشحنة (فيينا ١٨٥٢) ، والمغازي للواقدي بمقدمة وشروح إنجليزية